

RYTTARGÅRDSKYRKANS FÖRSAMLINGSORDNING

Denna församlingsordning är en beskrivning av Ryttargårdskyrkan i Linköping. Här finns att läsa om våra värderingar, vad församlingen är, vad den har för uppgift och vad det innebär att leva med och i församlingen.

Församlingsordningen ska närmast ses som en del av en pågående process, eftersom Ryttargårdskyrkan vill vara en församling i rörelse. Ryttargårdskyrkan är en fristående församling, som samverkar med trossamfundet Evangeliska Frikyrkan. Regionalt samverkar Ryttargårdskyrkan med EFK Östgötamissionen.

Vår historia

Ryttargårdskyrkan i Linköping har sina historiska rötter i den baptistiska rörelsen och har formats genom nära kontakter med Örebro Missionsförening (ÖM, sedermera Örebromissionen), samt Pingstväckelsen, som präglade början av 1900-talet. År 1937 bildades Filadelfiaförsamlingen genom att drygt 350 medlemmar i Linköpings första baptistförsamling, Betania, valde att bilda en ny, självständig församling. På 1950-talet skedde en sammanslagning med Linköpings andra baptistförsamling, Ebenezer (ÖM). Den nya församlingens namn blev Ebenezer-Filadelfiaförsamlingen, Linköping. Efter att ha hyrt lokaler under flera år förvärvade församlingen den så kallade bowlinghallen på Ågatan. I samma kvarter byggdes senare en ny kyrka, som invigdes år 1959. Efterhand förändrades behoven av lokaler, varför församlingen under en längre tidsperiod sökte andra lösningar. Resultatet blev att församlingen 1997 förvärvade soldathemmet Ryttargården och byggde en kyrka i anslutning till denna. Kyrkan fick namnet Ryttargårdskyrkan. År 2004 ändrades församlingens namn till Filadelfiaförsamlingen, Linköping. Från 2009 heter församlingen Ryttargårdskyrkan. Not 1.

Not 1

Det går att läsa mer om församlingens historiska bakgrund i skrifterna *En levande församling: Ebenezer-Filadelfiaförsamlingen i Linköping* av Willy Svahn 1987, och *Församling i förändring 1987-1997* av Jan Wijk 1997, samt i *Jubileumsskriften*, som gavs ut till församlingens 70-årsjubileum 2007, redaktör Lennart Uppman.

Identiteten

Den kristna tron uttrycks i den apostoliska och nicenska trosbekännelsen och vi ansluter oss till den trosuppfattning som är formulerad i Lausanne-deklarationen och Manillamanifestet.

Församlingen består av enskilda individer, som själva beslutat sig för att tro på Jesus Kristus. Det finns många benämningar på detta beslut: att bli frälst, att bli född på nytt, att bli omvänd, etc. Vilken benämning vi än använder handlar det om att komma i ett rätt förhållande till Gud. Det sker genom att vi erkänner vårt behov av Gud och medvetet vänder oss till honom. Genom Jesus Kristus får vi förlåtelse och upprättelse (Rom 5:1, 8; 10:9-11, 1 Joh 1:9). Gud är vår far och vi blir hans barn (Joh 1:12, Rom 8:15). Det innebär att vi blir fullvärdiga medlemmar i Guds familj, hans församling.

Detta tror vi

Vi vill kortfattat uttrycka vår tro på Gud genom följande:

Vi tror på Gud som universums skapare och livets upprätthållare. Gud är alltigenom god, kärleksfull och helig. Han är Fadern, Sonen och Anden, vår Skapare, Frälsare och Hjälpare.

Vi tror att Gud har sitt centrum i Jesus Kristus och hans liv, död och uppståndelse för vår skull. Gud blev människa och tog själv på sig domen över våra synder.

Vi tror att Jesus är enda vägen till Gud och nu sitter på Faderns högra sida och talar väl för oss. Vi väntar på och ser fram emot hans synliga återkomst.

Vi tror att den helige Ande är sänd till världen för att förmedla frälsning till människor, samt lära och påminna Jesu lärjungar om vad Jesus sagt. Anden ger kraft att vittna och utrustar oss med gåvor för tjänst i församlingen och världen.

Vi tror att vi en gång ska stå inför Gud och redovisa hur vi har förvaltat våra liv.

I överensstämmelse med klassisk kristen tro bejakar vi alltså tron på en god och helig Gud, människans unika ställning och ansvar i skapelsen, insikten om människans skuld inför Gud och Kristi försoningsverk för alla människors skull.

Detta är vår identitet

Ryttargårdskyrkan kan på samma sätt som Evangeliska Frikyrkan beskriva sin teologiska identitet med några nyckelord: *evangelikal, missionsinriktad, baptistisk och karismatisk.*

Evangelikal

”Skriften allena” är en princip som hör till arvet från reformationen. ”Vad står det skrivet?” var en central fråga i det gemensamma samtalet i trosfrågor inom väckelserörelserna. Vi som församling bejakar den gemensamma kristna tron som den uttrycks i den apostoliska och den nicenska trosbekännelsen, i de reformatoriska grundsatserna och i den evangelikala teologi som med rötter i de evangeliska väckelserörelserna fått ett nutida uttryck bland annat i Lausannedeklarationen. Not 2.

Vi tror att varje människa behöver kallas till omvändelse och tro som uttrycks i ett sätt att leva tillsammans med Guds folk i förlåtelsen, kärlek, rättfärdighet och ett ansvarigt tjänande i församling och samhälle.

Missionsinriktad

Mission är ett naturligt utflöde av bekännelsen till Gud Fadern, tron på Herren Jesus Kristus och öppenheten för Andens ledning. Dess upphov och grund finns i Gud Fadern som är kärlek och vill att alla människor ska lära känna honom. Dess centrum och mönster finns i Guds Son, Jesus Kristus, som är sänd till världen för dess frälsning. Dess drivkraft är Guds Ande som övertygar om synd, drar människor till Kristus och ger liv. Mission är också ett naturligt utflöde av vad församlingen är. Den är Guds folk församlat kring Jesus Kristus och därmed delaktigt i hans uppdrag i världen. ”Som Fadern har sänd mig till världen, sänder jag er till världen” (Joh 17:18, jfr 20:21). Denna sändning eller mission är alltså en grundläggande biblisk dimension i den lokala församlingens och hela kyrkans liv och uppdrag.

Församlingens mission är allt det som den är kallad att göra i världen, utanför sin egen gemenskap.

Baptistisk

Ryttargårdskyrkans församling är en gemenskap av människor som personligen bekant sin tro, som firar gudstjänst och som lever trons liv tillsammans som en lokal manifestation av Kristi kropp. Detta är centralt för den baptistiska tradition som vi tillhör, liksom den nära relationen mellan tron och dopet. Vi lär och praktiserar en baptistisk dopsyn som innebär att personer som bekänner sin tro på Jesus Kristus som Herre och Frälsare, döps, i den treenige Gudens namn, till och in i Kristus. Det sker normalt, som i den tidiga kyrkan, genom nedsänkning i vatten. Det är en form som visar vad som sker: en övergång från död till liv. Dopet är en gåva från Gud och människans svar på Guds kallelse till syndernas förlåtelse, omvändelse och nytt liv. Dopet till Kristus är också ett dop in i Kristi

kropp. Genom dopet överlåter sig den enskilde till Kristus-gemenskapen i församlingen och till ett liv i Kristi efterföljd.

Karismatisk

Det är Guds Ande som sammanfogar de troende till ”en och samma kropp” (1 Kor 12:13), till en församling som är Kristi kropp. Enligt Nya testamentet är Anden verksam i de troendes liv och gemenskap på många olika sätt. Utan den heliga Anden är Gud avlägsen, stannar Kristus i det förflutna, blir evangeliet tomma ord, är församlingen bara en organisation, mission propaganda, gudstjänst en gruppterapi och kristet liv en slavmoral. Det är Anden som gör skillnad genom att förmedla frälsningens nåd och liv. En församling är därför, som vi förstår det, i Nya testamentets ljus karismatisk. Anden är alltså den som ger den kristna församlingen dess liv genom historien och ut över världen och hjälper oss att bli det vi i Kristus redan är.

Ryttargårdskyrkans karismatiska identitet innebär att vi vill se Andens liv, Andens frukt och Andens gåvor verkamma i församlingen i en sund atmosfär av kärlek, omsorg och Guds närhet.

Not 2

För dig som vill läsa mer om Lausanne-deklarationen och Manillamanifestet hänvisar vi till församlingens webbsida, www.ryttargardskyrkan.se under fliken ”vi tror på”. Evangeliska Frikyrkan har tagit fram ett styrdokument som beskriver sin tro och självförståelse. Den finns på www.efk.se under fliken ”vår tro”.

Församlingen

Församlingen finns därför att Gud vill det. Gud har valt att kalla ett folk till gemenskap med sig och med varandra. Församlingen tillhör Guds utvalda folk i historien. Det innebär att det ytterst är Gud som är församlingens herde och vårdare (Ps 95:7, 1 Pet 2:25), att det är Gud som bygger sin församling (Matt 16:16-18) och står för församlingens tillväxt (1 Kor 3:7).

Församlingen - en levande organism

Den grundläggande identiteten som kristen församling har vi gemensamt med den världsvida kyrkan genom bekännelsen till Jesus Kristus som Herre och Frälsare. Församlingen består av alla de människor som kallats ut ur världen till att leva för Gud. Till sin natur är församlingen en gemenskap, samlad kring Jesus Kristus som Herre och Frälsare (Matt 18:20). Vår gemenskap vill, liksom under den första kristna tiden, bygga på ”apostlarnas undervisning och den inbördes hjälpen, brödbrytandet och bönerna” (Apg 2:42). Församlingen utgörs av alla som bejakat Guds kallelse till tro, dop och lärjungaskap och därmed kommit att tillhöra Kristus (Gal 3:26-29).

Församlingens identitet har sitt ursprung i sin relation till Jesus Kristus. Detta framträder tydligt i Bibelns beskrivningar av förhållandet mellan Kristus och församlingen.

Jesu Kristi församling finns i världen och är till för världen. Församlingens väsen utmärks av att ständigt vara i rörelse för att nå hela den värld Gud har skapat. Församlingens strukturer är inte låsta till en bestämd historisk eller social situation utan dess mönster måste ständigt prövas och förändras.

Även om församlingen juridiskt betecknas som en ideell förening och anses tillhöra frivilligsektorn, är församlingen till sin identitet väsensskild från annat föreningsliv. Den juridiska formen ”trossamfund” infördes 2000 och idag utgör församlingen en självständig ideell förening samtidigt som den samverkar med trossamfundet Evangeliska Frikyrkan.

Uppdraget

Församlingens uppgift är att göra Jesus Kristus känd. Ytterst är det Jesus som grundat församlingen på jorden och han har gett församlingen sitt uppdrag genom missionsbefallningen. Se Joh 13:34, Matt 22:37-40, Matt 28:19-20, Mark 16:15, Ef 2:13.

Den inriktning Ryttagårdskyrkan vill arbeta efter kan sammanfattas i orden: Tro, Tillväxt, Tillsammans, Tjänst och Tillbedjan. Det är ord som kan härledas ur missionsbefallningen (Matt 28:19-20) samt ur det dubbla kärleksbudet (Matt 22:37-39).

TRO. Att göra Kristus känd

”Gå ut överallt och förkunna” (Mark 16:15)

Församlingens uppdrag är att göra Kristus känd. Det tar sig uttryck i att den vittnar om Jesus (1 Kor 15: 3-4). Församlingen du/jag vill därför hjälpa människor att i tro ta emot Kristus, omvända sig till honom och bekänna honom som Herre och frälsare. Till uppdraget att göra Kristus känd hör också att tjäna människor i familjeliv, vänskapskrets, arbetsliv och samhälle. Så länge det finns en enda människa i världen som inte känner Kristus, har församlingen kvar sitt uppdrag.

TILLVÄXT. Att göra lärjungar

”gör alla folk till mina lärjungar....lära dem att hålla allt” (Matt 28:19-20)

Lärjungaskap kallas den process där vi blir mer och mer lika Kristus i våra tankar, känslor och handlingar. Processen startar vid omvändelsen och pågår livet ut. ”Honom förkunnar vi genom att vägleda alla människor och undervisa dem alla med all vishet för att kunna föra fram alla som fullvuxna i Kristus” (Kol 1:28).

Församlingen har ett särskilt ansvar för att de nyomvända skall växa i sin tro och bli mogna kristna med eget ansvar.

TILLSAMMANS. Att vara en gemenskap

”såsom jag har älskat er skall ni älska varandra” (Joh 13:34)

En kristen är kallad, inte bara att tro, utan att tillhöra en gemenskap.

Församlingen är vår tillhörighet och gemenskap som liknas vid en familj, eller en samhörighet av det slag som kroppen är, med sina många olika lemmar.

”Alltså är ni inte längre gäster och främlingar utan äger samma medborgarskap som de heliga och har ert hem hos Gudgenom honom fogas ni samman” (Ef 2:20-21)

Gemenskapen kan uttryckas på många sätt – allt ifrån personlig vänskap till samhörigheten i församlingens olika samlingar. Genom att leva nära varandra kan vi bygga relationer och uttrycka personlig omsorg.

TJÄNST. Att tjäna varandra

”älska din nästa som dig själv” (Matt 22:39)

Kristen tjänst är att visa Guds kärlek genom att möta andras behov i Jesu namn. Diakoni (tjänande) tillhör församlingens grundväsen. Församlingen kan möta alla slags behov: andliga, känslomässiga, fysiska eller som har med relationer att göra, eftersom vi möter dem utifrån Guds resurser. För att utföra dessa uppdrag är varje kristen utrustad med gåvor till att vara ”goda förvaltare av Guds nåd i dess många former” (1 Pet 4:10) Allt det goda vi fått – nådegåvor, kunskap, begåvning och erfarenheter – får vi använda till tjänst.

När Jesus hade tvättat lärjungarnas fötter sade han ”Nu har jag givit er ett föredöme... så skall ni tjäna varandra” ”den som vill vara störst bland er han ska vara den andres tjänare.” För församlingen gäller det att upptäcka sin samhörighet med och sitt ansvar för alla människor speciellt när det gäller att finna vägar till vittnesbörd och tjänst bland fattiga och förtryckta. Församlingens diakonala uppgift är därför betydelsefull. Vi vill förmedla hjälp, tro och hopp till utsatta människor, vilket är en stor utmaning för oss inför framtiden.

TILLBEDJAN. Att ära och tillbe Gud

”älska Herren...med hela ditt hjärta (Matt 22:37)

Församlingens största uppgift är att ära Gud. ”Vi skall vara Gud till pris och ära” (Ef 1:12) Genom att uttrycka vår kärlek till Gud, tillber vi Honom. ”Herren din Gud skall du tillbe, och endast Honom skall du dyrka” (Matt 4:10). Genom hela Skriften följer oss uppmaningen att lova Herren och upphöja Hans namn, oberoende av vilka vi är eller var vi finns. Genom våra ord och handlingar gör vi tjänst för Gud. Det handlar om en daglig uppgift där vi får ”frambära oss själva som ett levande och heligt offer som behagar Gud. Det skall vara vår andliga gudstjänst” (Rom 12:1).

Gemenskap

Ett kristet liv innebär ett liv i överlåtelse till Kristus och till hans församling. I överensstämmelse med Guds ord bär församlingens medlemmar i kärlek varandras bördor, har ett förlåtande sinnelag, ber för varandra, besöker varandra, firar nattvard och i gemenskap med varandra främjar andlig tillväxt och helgelse. Församlingens liv är gemenskap och delaktighet.

Församlingens liv utformas så, att evangeliets rikedom kommer till uttryck, att gemenskapen mellan olika generationer främjas, relationer man och kvinna och familj samt att mångfalden tas tillvara. (Apg 2:42, Rom 12:4-18)

Gud rike blir synligt

Guds rike är det område eller den sfär där människor vill leva sitt liv i enlighet med Guds vilja. Församlingen det konkreta uttrycket för Guds rike och även ett föregripande av det rike som en gång skall nå sin fullhet när ”Gud blir allt i alla”. Församlingens liv präglas av ett ömsesidigt tjänande, där var och en med sina gåvor och efter sin förmåga tjänar helheten. ”...en enda kropp i Kristus, men var för sig är vi lemmar, som är till för varandra” (Rom 12:5).

Gudstjänsten är ett möte mellan Gud och människor, där var och en är delaktig i ett andligt skeende. Gudstjänsten innehåller skriftläsning, förkunnelse, nattvard, bekännelse, bön och lovsång. Den Helige Ande verkar i gudstjänsten både genom frihet och ordning. I gudstjänsten möter församlingen Guds tilltal, hör hans kallelse, lär känna hans vilja och får svara ”ja” på hans kallelse. Det som gäller i den stora huvudgudstjänsten på söndagen gäller på motsvarande sätt i den lilla samlingen.

Församlingens närvaro i världen är i sig ett vittnesbörd om Kristus. Det personliga vittnesbördet som uttrycks i ord och i gärningar är en oersättlig del i församlingens uppdrag att göra alla folk till lärjungar (Matt 28:18-20 och Apg 1:8).

Församlingens uppdrag sträcker sig till hela världen. Församlingens mission förverkligas genom att den sänder ut missionsarbetare till andra folk, områden och kulturer, och att den tar andligt, mänskligt och ekonomiskt ansvar för dessa. Församlingen söker även inspirera till och skapa förutsättningar för ett personligt missionsengagemang som kan ske genom förbön, offer, konkreta insatser och personlig missionstjänst.

Lärjungaskap

När Kristus styr livet påverkas tankar och handlingar av honom, hans sinnelag och kärlek. Ett uttryck för detta är kärlek, tålmod, vänlighet, godhet och trofasthet. Då kan vi handla med förståelse, generositet, öppenhet, uthållighet, ärlighet, uppriktighet och vänskap. (Gal 5:16-25)

Ett kristet lärjungaskap innebär att vara ett föredöme på livets olika områden med syfte att förhärliga Kristus. Vi är ett exempel för varandra och med särskild tanke på de svaga är det viktigt att inte bli någon till fall. I detta ingår även att leva ett nyktert och drogfritt liv.

Bibeln säger och kristen tro bekänner, att allt ytterst tillhör Gud för ”allt är skapat genom honom. Han fanns före allting och allting hålls samman genom honom” (Kol 1:16-17). Detta innebär att allt vi har, är Guds gåvor som skall förvaltas inför honom. I församlingen får vi hjälp att söka Guds vilja i förvaltandet av vår tid, våra relationer och våra resurser. Offrandet till församlingen är därför ett uttryck för förvaltarskap. Allt givande är frivilligt. Bibelns gammaltestamentliga modell med tiondegivandet är en god princip (Mal 3:10) men nya testamentets undervisning går längre (2 Kor 9:6-8). Tiondet är i Bibeln ett uttryck för och en bekännelse av att allt tillhör Herren.

Vi tror att Gud har en universell församling och därför vill vi identifiera oss med hela Kristi kropp, både globalt och lokalt i vår stad. Församlingen samarbetar och låter sig representeras i olika lokala och regionala ekumeniska organ. Vi vill arbeta för de kristnas synliga enhet och tillsammans med övriga församlingar och kyrkor förverkliga det gemensamma uppdraget. Vi anser att mångfald och enhet är ett uttryck för en strategi att nå människor med det kristna budskapet. Vi instämmer med bönen ”...att de skall bli ett” (Joh 17:21) och tror att vi tillsammans kan fullfölja missionsuppdraget.

Omsorg

Ledare av alla slag och särskilt församlingsledare, har ett ansvar för omsorgen om dem som är medlemmar i församlingen, men denna omsorg förutsätter alla medlemmars ömsesidiga tjänst och ansvar för varandra (Ef 4:16, Hebr 12:15).

Den som har en ledarfunktion ska aktivt hålla kontakt med medlemmar, särskilt dem som av en eller annan anledning inte deltar i gudstjänst- och vardagsgemenskapen i församlingen.

Gemenskapen i församlingen fördjupas genom att medlemmarna ger och tar emot praktisk hjälp av varandra, för att på det sättet växa och mogna som människor och kristna. Det är särskilt viktigt att uppmärksamma och möta de

mänskliga behov som uppstår vid kriser i äktenskap, vid ohälsa, hög arbetsbelastning, arbetslöshet, sorg, ensamhet och andra stora förändringar.

Den medlem som på grund av sjukdom eller annan orsak inte kan delta i församlingens gudstjänster och sammankomster skall ges möjlighet att dela församlingens liv genom att få besök och även erbjudas möjlighet att ta emot nattvarden i hemmet eller på annat sätt.

Omsorg om varandra innefattar också etisk och moralisk vägledning. Genom framför allt predikan och undervisning byggs ett moraliskt medvetande upp. Det är också viktigt att medlemmarna upprätthåller ett levande samtal om vad som är rätt och fel, utifrån en kristen livsstil och bekännelse. Detta kan ske bland annat i församlingens cellgrupper.

När någon medlem medvetet inte lever i överensstämmelse med församlingens tro och bekännelse, förkunnar falsk lära eller inte delar församlingens grundläggande värderingar, har församlingen ett ansvar att ge personlig vägledning, som syftar till omvändelse och upprättelse. Ordningen som anges i Matt 18:15-18 är ett grundmönster för hur processen kan gå till för att ”vinna” tillbaka den som lever orättfärdigt.

All omsorg om medlemmarna i församlingen måste präglas och genomsyras av kärlek, nåd och sanning.

Cellgrupper

Omsorgen mellan medlemmar får ett naturligt och praktiskt uttryck genom deltagande i en cellgrupp, vilken ska uppfattas som församlingen i dess miniformat. I Nya testamentet framgår det att de första kristna möttes i hemmen. I Ryttargårdskyrkan utgör cellgruppen (den lilla gemenskapen), servicegruppen (arbetsgemenskapen) och gudstjänsten (den stora gemenskapen) tre grundläggande delar, som tillsammans berikar livet som kristen.

Cellgrupperna sätts samman på olika grunder och bygger på gemenskap, som tar sig uttryck i omsorg, förbön, uppbyggelse och tjänst. Cellgrupperna ska vara en öppen gemenskap, där även de som inte är medlemmar i församlingen kan vara med och dela gemenskapen.

Service- och konferensgrupper

En stor del av Ryttargårdskyrkans praktiska funktioner sköts på kvällstid och helger av församlingens servicegrupper. Målsättningen är att så många som möjligt av medlemmarna ska finnas med i en servicegrupp. Utöver de återkommande sysslorna kan arbetet ge möjligheter till djupare samtal med

besökande. Servicegrupperna bidrar också till att vi bättre får lära känna varandra i församlingen.

Den kommersiella verksamhet som utvecklats i Ryttagårdskyrkan bedrivs i huvudsak av frivilliga konferensgrupper tillsammans med anställda. Syftet med denna verksamhet är dels att skapa kontakter med människor som annars inte brukar gå till en kyrka, dels ge ett ekonomiskt bidrag till den övriga verksamheten.

Växandet

Församlingsledningen ska stå öppen för människors idéer, önskningar och verksamhetslust. Den ska vara vaken och lyhörd för enskilda människors förslag och initiativ. Ledningen ska också inspireras till projekt, deltagande i cellgrupp, servicegrupp, skapande av nätverk etc. för insatser i församling och samhälle. Grundläggande princip för varje uppgift i församlingen är att olika människors personliga och andliga gåvor ska komma till sin rätt. Ytterst handlar det om att ge människor förtroende och bekräftelse i de uppdrag Gud har utrustat dem för.

Vår längtan är ett se församlingen växa. En hälsosam församling, där de andliga resurser som står till församlingens förfogande brukas, har alla förutsättningar för att växa. En församling växer genom tro, ordet, anden, bönen, tillbedjan, dopet och nattvarden.

En väg till tro

Vägen till tro har generellt följt ett visst mönster i alla tider och i olika kulturer och kan sammanfattas med en strategi i sju olika steg. Dessa steg representerar olika stadier som kan ta olika lång tid men som ofta följer samma mönster.

1. Vänskapsrelationer där någon med en kristen bekännelse lär känna en annan person och visar ett genuint intresse.
2. Vi delar det personliga vittnesbördet på ett naturligt sätt. Livet i sig är ofta det starkaste vittnesbördet.
3. Bjud med någon till en samling där evangeliet presenteras. I vår församling har en Alpha-kurs blivit ett utmärkt forum där nya människor fått möta den kristna tron på ett otvunget sätt.
4. Omvändelsen eller en frälsningsupplevelse sker när personen inser vad Guds kärlek innebär och när medvetenheten växt för att också bekänna sin tro. Ett naturligt fortsatt steg blir att ta emot dopet som en gåva och bekräftelse på sin tro.
5. Att dela gemenskapen i församlingen och ingå i en liten grupp blir ett konkret uttryck för tron och viljan att växa vidare.

6. Vi är unika individer som kan komplettera och tjäna varandra med våra personliga nådegåvor och möjligheter.
7. Att ge av dina tillgångar (tid, kunskap, erfarenhet och ekonomiska medel) till Gud är ett naturligt uttryck för det kristna livet

Guds ord

Gud har tagit initiativet att uppenbara sig för människan. Församlingens kännedom om den personlige Guden kommer genom Bibeln. Kristus, det inkarnerade Ordet, är känd genom det skrivna Ordet. Tro på Bibeln är därför ett tecken på lydnad mot Kristus.

Guds auktoritativa uppenbarelse i Bibeln är inspirerad av den helige Ande. Bibeln, skriven av mänskliga författare, är samtidigt Guds Ord. Bibeln är Guds skapelse och yttersta norm, överordnad traditionen, förnuftet och erfarenheten, i alla frågor som gäller församlingens tro och liv. Bibeln är därför församlingens grund.

Bibeln leder inte fel i sin undervisning. Tolkad i sitt historiska sammanhang, i enlighet med sitt syfte och under Andens upplysning är Bibeln trovärdig i allt som den lär. Ingen mänsklig tolkning av Bibeln kan däremot gälla som ofelbar. Förståelse av Bibeln skapas främst genom församlingens lydnad för Guds Ord.

Tron

Tron är en gåva som är given till människan. Tron är grunden för människans hopp och genom den förstår hon skapelsens mysterium. Den ger henne också hjälp att i lydnad besvara Guds kallelse. ”Tron är grunden för det vi hoppas på, den ger oss visshet om det vi inte kan se I tro förstår vi att världen har formats genom ett ord från Gud.... I tro lydde Abraham när han blev kallad” (Hebr 11:1,3,8). Genom tron får människan kraft att bruka de gåvor som blivit henne givna. (Rom 12:3-8).

Den helige Ande

Den helige Ande är den gåva som ges till församlingen för att hon genom den skall uppfyllas av den kärlek som församlingen är bestämd att gestalta i världen. ”Guds kärlek har ingjutits i våra hjärtan genom att han har gett oss den helige Ande” (Rom 5:5) Genom den helige Andes gåva utrustas också församlingen och dess medlemmar för de uppdrag som är givna. ”Men ni skall få kraft när den helige Anden kommer över er, och ni skall vittna om mig....” (Apg 1:8). Den helige Ande är hemligheten bakom ett fungerande kristet liv. Både Bibeln och vår egen erfarenhet vittnar om människans oförmåga att i egen kraft leva ett liv efter Guds vilja. Endast Kristus kan leva det. Genom Anden lever han det i oss. Att bli döpt i Anden är en erfarenhet som erbjuds varje kristen.

Bönen

Bön är samtal med Gud. Utan begränsningar i tid och rum kan vi alltid tala med vår himmelske Far. Vad andningen är för kroppen är bönen för det kristna livet. Församlingen skall stötta den enskilde i sitt böneliv genom uppmuntran, undervisning och praktisk vägledning. I församlingslivet blir det många tillfällen att få betjäna människor i förbön, särskilt i samband med gudstjänsterna. I förbönen samarbetar vi med den helige Ande och det han gör i människors liv. Den gemensamma bönen är omgärdad av särskilda löften om bönesvar, vilket ger den en given plats i gudstjänster, cellgrupper och större allmänna bönesamlingar. För att poängtera bönen som kraftkälla uppmanar vi alla grupper som möts i församlingen att ta tid till bön, under devisen: Varje samling = en bönesamling!

Tillbedjan ger oss rätt fokus. Istället för att sikta in oss på egna problem och begränsningar, eller fiendens rörelser, riktar vi blicken mot Gud och tackar och tillber Honom för den han är. Tillbedjan har sin plats i hela våra liv, men får ett särskilt utrymme när församlingen möts till gudstjänst. I den atmosfär som Guds Ande skapar när församlingen tillber, finns förutsättningar att bli berörd av Gud.

Dopet

Dopet är en gåva, en del av evangeliet och en av de heliga handlingar som församlingen förvaltar på Herrens befallning och som människan får ta emot i tro. Därför intar dopet en central plats i såväl förkunnelse som praxis. Dopet hör samman med Kristi frälsningsgärning, hans liv, död och uppståndelse. Dopet är människans svar på Guds kallelse till omvändelse och ett nytt liv. I dopet förenas människan med Jesus Kristus i hans död och uppståndelse. I dopet bekänner människan Jesus som Herre och där möter Herren människan med sin förlåtelse och nåd. Dopet uttrycker därför en djup gemenskap med Kristus. Församlingen praktiserar dop genom nedsänkning efter personlig bekännelse om tro på Jesus Kristus.

Nattvarden

Nattvarden aktualiserar Jesu Kristi försoningsoffer för vår skull. Den uttrycker vår delaktighet i Jesus Kristus och försäkrar att vi genom tron på honom har syndernas förlåtelse, gemenskap och hopp. Vi kommer till Herrens bord för att det andliga livet skall förnyas, den kristna gemenskapen fördjupas och det kristna hoppet proklamerar. Till nattvarden inbjuds alla som söker Jesus Kristus och vill leva i gemenskap med honom.

Medlemskap

Medlemskapet i församlingen har sin grund i en personlig tro på Jesus Kristus som Herre och Frälsare, samt dop i Faderns, Sonens och den heliga Andes namn. Medlemskapets innebörd är ett liv i Kristi efterföljd och en överlåtelse till församlingens gemenskap och uppdrag i världen. Församlingledningen har huvudansvaret för ärenden kring medlemskap.

Medlemskap i församlingen erbjuds den som:

... personligen bekänner Jesus Kristus som Herre och frälsare, samt på bekännelse av denna sin tro låtit döpa sig

... kommer från annan församling, vilket även gäller överfört medlemskap från församling i annan kristen tradition än baptistisk. Ett överfört medlemskap från församling i annan kristen tradition upphäver inte församlingens egen identitet som baptistisk. Det är mer ett uttryck för att församlingen respekterar andra kristna och deras väg till församlingstillhörighet.

Den som överväger att bli medlem i Ryttargårdskyrkan inbjuds till en samling ("Steg in i församlingen") för nya medlemmar, med plats för samtal, frågor, synpunkter och information. Syftet med samlingen är att ge en god kännedom om hur vår församling fungerar och hjälpa de nya in i ett fungerande församlingsliv.

Innan frågan om medlemskap avgörs ska enskilt samtal äga rum med någon av församlingens pastorer eller församlingsledare. Personen får där ge sitt vittnesbörd om sin tro och sitt dop. Pastor/församlingsledare delger honom/henne församlingens grundläggande värderingar och det ansvar som följer av ett medlemskap, nämligen

- att dela församlingens tro och bekännelse,
- att leva ett liv i överensstämmelse med bekännelsen
- att främja församlingens syfte

Beslut om medlemskap fattas av Församlingsledningen och bekräftas senare i församlingsmöte. I principiellt svåra situationer kan fråga om medlemskap föras vidare till församlingsmötet, efter beredning av Församlingsledningen.

Pastor bestämmer tillsammans med ny medlem en lämplig gudstjänst för välkommandet. Det kan utformas på olika sätt beroende på omständigheterna, men bör innehålla följande moment: Presentation av medlem, förbön och konkret inbjudan till gemenskap.

Medlemskap kan upphöra

Medlemskap i församlingen upphör då en medlem inte kan eller vill vara en del av församlingen. Orsakerna till att medlemskapet upphör är då en medlem,

genom flyttningsbetyg överförs till en annan församling,

genom eget beslut vill vara med i en annan församling, även om denna inte tillämpar ett formellt medlemskap. Dopintyg utfärdas då för den person som väljer att lämna församlingen.

genom döden lämnar detta jordelivet,

genom att begära utträde vill lämna församlingen av personliga skäl,

genom uteslutning, inte längre delar församlingens tro och bekännelse eller inte lever i överensstämmelse med bekännelsen.

Församlingens föreståndare handlägger tillsammans med Församlingsledarna frågor om medlemskapets upphörande. Detta ska senare anmälas och bekräftas i ett församlingsmöte.

ÄNDRING AV FÖRSAMLINGSORDNINGEN

Förslag om ändring i Församlingsordningen ska lämnas till Styrelsen minst två månader före församlingsmöte. Styrelsen ska med ett gemensamt utlåtande överlämna förslaget till församlingen.

För ändring i Församlingsordningen fordras att minst två tredjedelar av de röstande vid två på varandra följande församlingsmöten röstar för ändringen. Mellan dessa möten ska minst två månader ha förflutit. Vart femte år bör styrelsen se över och utvärdera Församlingsordningen och vid behov överlämna förslag på förändringar till församlingen för beslut.